

**Pic del Martell.
Eucaliptus per la variant No Sé (V+, 110 m)**

Primera ascensió:

Sense dades

Material:

10 cintes exprés, joc de tascons o friends i alguna baga per ponts de roca.

L'Eucaliptus amb la variant No Sé esprem les generoses fissures i nanses tant característiques d'aquest saturat pany de paret per oferir-nos un itinerari divertit i gimnàstic on els braços s'imposen constantment als peus. Mantinguda en el seu grau, la via roman pràcticament equipada, tot i que els tascons ens aniran molt bé per reforçar alguns passos on els punts d'assegurança allunyen més. Ràpida de fer és una bona alternativa pels matins d'hivern o les tardes d'estiu.

- Via: Eucaliptus per la variant No Sé
- Dificultat: V+ (D+)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 110 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via semi-equipada
- Material: Joc de tascons o friends i alguna baga per punts de roca
- Orientació: Est
- Valoració:***

Aproximació:

Anant per la C-32 direcció Sitges prenem la sortida 42 i continuem fins una primera rotonda. Agafem l'Avinguda Ratpenat i de seguida trobem una altra glorieta més petita, prenem la direcció al Parc Natural i de ràpidament sortirem de l'urbanització.

Continuem per la carretera aproximadament un quilòmetre i mig fins que trobem una zona per aparcar just passada una corba a mà esquerra.

Seguim a peu creuant la carretera i agafem un corriol marcat, que primer ens fa pujar una petita carena per després anar descendint fins al peu de la paret. Quan la paret canvia d'orientació a est hem de continuar una quarantena de metres fins trobar el peu de via, enfilant-nos per uns blocs que hi ha a la dreta de la [via Reserva](#) (nom pintat a l'inici)

L1(V)

Per arribar al peu de via ens haurem d'enfilat per uns blocs fins arribar a un còmode relleix on hi ha escrit el nom. Iniciem l'escalada enfilant-nos per una fissura diagonal que ens mena fins la primera assegurança. Per l'esquerra puja la via Midi Plan, molt enganxada a la nostra i més assegurada, així que dependrà de nosaltres tirar per la nostra o per l'opció més equipada. Si seguim per la Eucaliptus tenim un tram de placa amb bones mans però on l'adherència es fa difícil per el sabonós de la roca.

Arribem a un mini-sostre que evitem flanquejant cap a l'esquerra. Més a l'esquerra ens queda la reunió de la Reserva; seguim amunt un parell de metres i després anem per una placa inclinada cap a la dreta, per atènyer la darrera assegurança del llarg. Un cop xapada ens enfilem per un mini-diedre, flanquegem un metre i quedem sota una panxeta que hem de superar per entrar a la reunió; un pas atlètic i de decisió ens deixarà sobre una còmoda lleixa on muntem la primera reunió. 35 metres.

L2(V+)

La segona tirada la fem per la variant No Sé. Sortim recte de la reunió per la placa que es travessada per un parell de franges que ens ajuden a arribar a la primera expansió. Un

cop allí seguim amunt, buscant el camí més lògic i aprofitant les bones fissures que anem trobant per tal de completar la protecció. A la part central del llarg es troba el pas clau de la via: avancem per una placa vertical on hi ha una petita "xorrera" que ens permet arribar a l'expansió. Un cop xapada, marxem cap a l'esquerra, on trobarem algun bon forat i de seguida tornem cap a la dreta fins atènyer unes molt bones nanses. A partir d'aquest punt l'escalada torna a suavitzar-se (però amb algun pas força bonic) fins arribar a la reunió, també molt còmoda. 35 metres.

L3(IV+)

La darrera tirada és la més fàcil, però no per això deixa de ser divertida. La part més complicada pot ser la sortida de la reunió, on haurem d'escalar per una placa fissurada amb increïbles cantells fins arribar a la primera expansió. A partir d'aquest punt anirem superant diferents ressalts fàcils però molt divertits d'escalar. A la part final del llarg s'ajunta de nou amb la Midi Plan i aprofitem la darrera reunió d'aquesta per muntar la nostra. 40 metres.

Descens:

Hem d'arribar fins la part alta de la carena, on trobarem un corriol poc marcat amb algunes fites que ens mena fins al punt de sortida.

El que més m'ha agradat:

- Curta però intensa.
- Passatges molt divertits i atlètics, amb nanses i forats de somni.

El que no m'ha agradat tant:

- Roca sabonosa a la primera tirada.
- Marasme de vies que a vegades fa difícil saber per on anem.